

TABLET

Hiç Görüldüğü Gibi Değil

Gaffar Gazi Koç

GÜLCE
ÇOCUK timas

Çizer: Kerem Cufalar

i y i k i k i t a p l a r ı m v a r . . .

GÜLCE
ÇOCUKtimas

● TİMAŞ YAYINLARI ●
İSTANBUL 2024

TABLET

Hiç Görüldüğü Gibi Değil

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Proje Editörü Yalçın Yaman
Editör Murat Kaya
Kapak ve İç Tasarım Hanin Dajani

1. Baskı Mayıs 2024
Uluslararası Seri No (ISBN) 978-625-6360-80-8

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Bahçelievler Mah. Zübeyde Hanım Cad. No: 8
Üsküdar / İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta bilgi@gulcekitap.com.tr

Baskı ve Cilt WPC Matbaacılık
Sertifika No 50884
Adres Osmangazi Mah. Mehmet Deniz Kopuz Cad. No: 17-1
Esenyurt / İstanbul
Tel (0212) 886 83 30

GÜLCE
ÇOCUK timas

Gülce Yayınları / 6140
Pusula Kitaplar / 6
Raf: 6-10 Yaş Öykü/Hikâye

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 45587

© 2024 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketine aittir. İzinsiz yayınlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

TABLET

Hiç Görüldüğü Gibi Değil

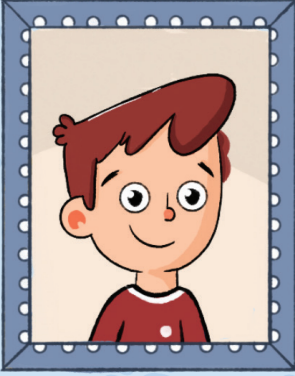
"Hekimođlu İsmail
Hikâye Yarışması Birincisi"

Anneme, babama ve sana...

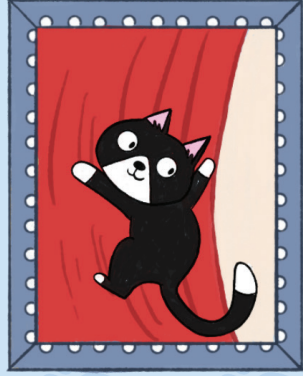
Gaffar Gazi Koç

Çizer:
Kerem Cufalar

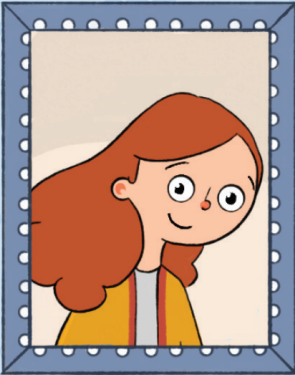
KARAK

YUSUF

KEDİM

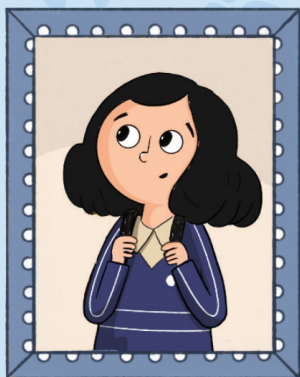

ANNEM

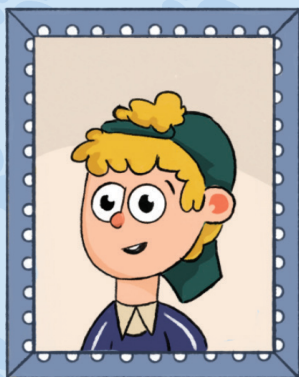

BABAM

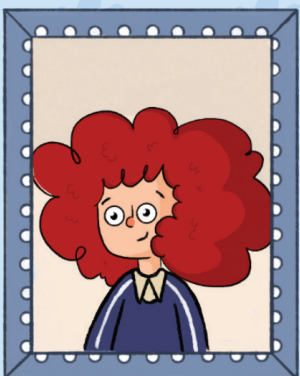
TERLER

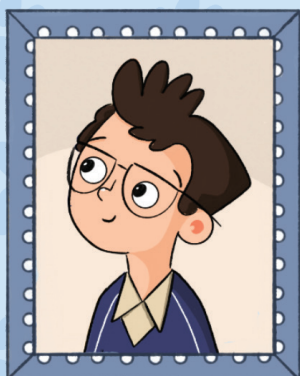
HAVVA

EREN

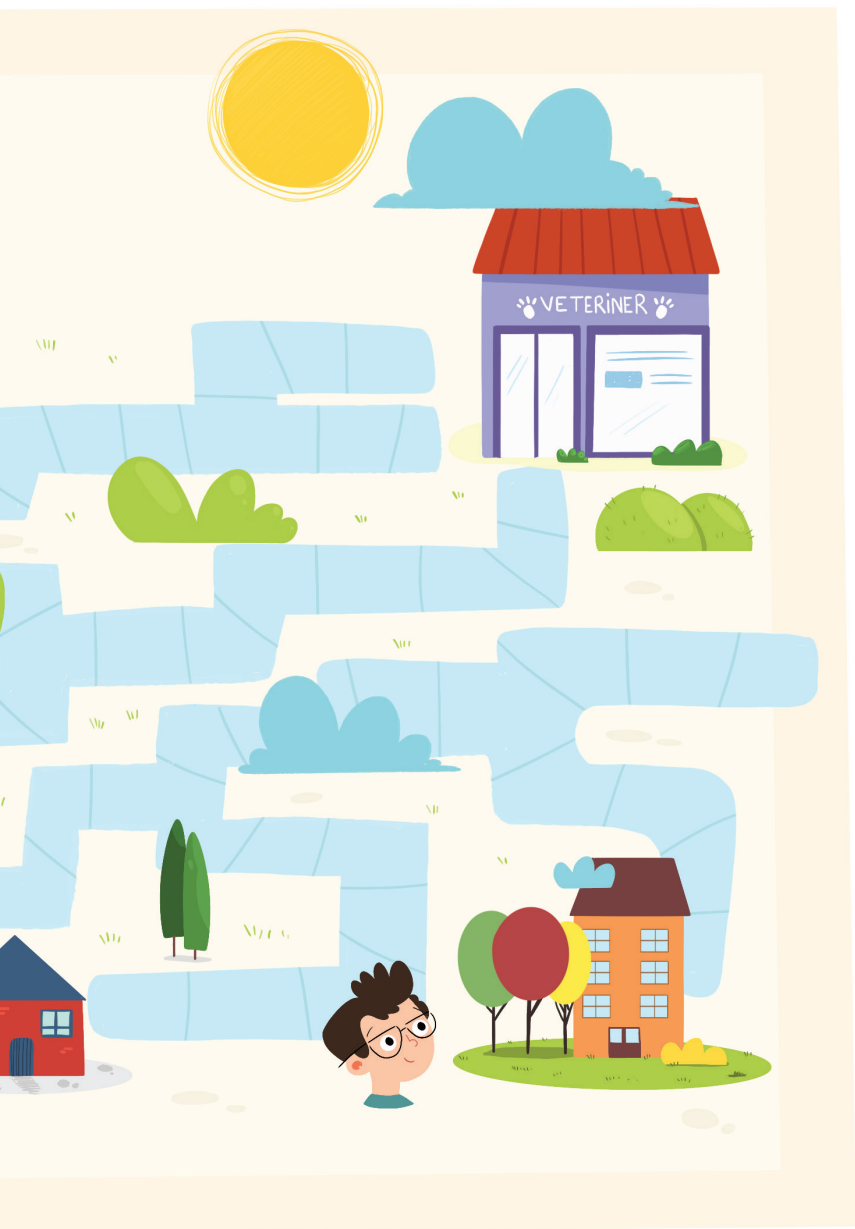

BETÜL

ENES

YETER Kİ GELSİN

Bir tabletim olsun istiyorum, sadece bir tablet... Çok şey mi istiyorum?

Geçen sene bu cümleleri sürekli tekrarladım.

Benim adım **YUSUF ŞEN**, tanıştığımıza memnun oldum. Bir yaşıma daha girdim. Bilirsiniz, biz çocuklar için **doğum günleri** çok önemlidir.

Bu konuda çok şanslıyım, çünkü doğum günüm her yıl iki kere kutlanıyor. Neden mi? Cevabı çok basit:

Biri **OKULDA**, diğeri **EVDE**
doğum günüm.

Hiřt! Yaklaş yaklaş, sana bir sır vereyim: Aslında en çok **Mevlid Kandili**'ni seviyorum, yani en sevdiğim insanın doğum gününü.

Tanışmayı bitirdiğimize göre, konumuza geri dönelim. Doğum günüm yaklaştıkça bana hediye olarak tablet almalarını her fırsatta anne ve babama hatırlatıyordum.

Bir akşam, sofradayken babamdan, sürprizin yolda olduğunu duyunca kalbim heyecandan davul çalmaya başladı. Bakalım sevecek miymişim?

Bu cümlelerin ne anlama geldiğini ileride daha iyi anlayacaktım. Aslında babamın sakalları arasındaki **gölümsemeyi** fark etmiştim ama pek önemsememiştim.

- Tabii ki severim, kim son model bir tableti sevmez, diyerek babamın boynuna sarıldım.

Ertesi gün ders başlamadan önce arkadaşlarıma tabletin yolda olduğu müjdesini verdim. Eren pat diye, **"TABLETİN SİYAH MI YOKSA BEYAZ MI OLACAK?"**

diye sordu. Şaşıp kaldım. Sahiden, bunu hiç düşünmemiştim. "Fark etmez, yeter ki gelsin." dedim gülümseyerek.

...

Teneffüslerde genellikle "elim sende", "mendil kapmaca" gibi grup oyunları oynardık. Bizi bu tür oyunlara annem alıştırmıştı. Aaa! Sana söylemeyi unuttum: **Annem, aynı zamanda benim öğretmenim.**

Aramızda kalsın, bu durum **bazen gerçekten zor olabiliyor**. Mesela, sınıfta ona hiçbir zaman "**anne**" demiyorum. Okul ve ders konularında da annem bana diğer öğrencilerinden ayrıcalıklı davranmıyordu.

Bir gün, son derste Enes'le şakalaşırken ödevi not almam gerektiğini unutmuşum. Olamaz mı yani!

Hem, şu koca dünyada ödevini unutan tek çocuk, ben miyim? Herkes hata yapabilir sonuçta. Akşamleyin babamla mutfağa gidip

oturma odasında kitap okuyan annemi telefonla aradık. Babam ne diller döktü ne diller...

"Hocam çocuk bir hata etmiş, bu seferlik ödevini bana söylemeniz olur mu..."

YOK, OLMAZMIŞ.

Sorumluluk sahibi olabilmem için öğretmenimi dikkatli dinlemem gerekirmiş. Ama bu haksızlık, ben zaten dikkatli biriyim. Neyse, annen öğretmenin olduğunda bu tür şeyler yaşanabiliyor işte.

O gün, bahsettiğimiz oyunları oynamadık. Sınıftakilerin çoğunun tableti vardı. Bu yüzden bütün teneffüslerde tabletime indireceğim uygulamaları konuştuk. Tableti olmayan ve bizimle oynamayı bekleyen arkadaşlarımız, gün boyu çok üzölmüşler. Bunu fark edememiştik bile.

Okulda sürekli tablettten bahsedince akşam yemeğinde dayanamayıp hediye mi hemen istediğimi söyledim. Babam gülümseyerek **birazcık daha zamana ihtiyacı olduğunu söyledi.** Neden zamana ihtiyacı olduğunu anlayamamıştım.

- Anne, derste "Parayı veren düdüğü çalar." demiştin, tablet neden hâlâ gelmedi?

Annem bir kahkaha patlattı.

- Para her şey demek değil, Yusufçuğum. Biraz SABIR, lütfen.

Daha fazla ısrarın bir işe yaramayacağını biliyordum. Sessizce odama gidip çalışma masamda derslerimle ilgilenmeye koyuldum.